

Sygn. akt III KZ 54/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **S. G. i M. H. M.**

skazanych z art. 65 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 września 2013 r.,

zażalenia obrońcy skazanych

na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia kasacji obrońcy skazanych od prawomocnego postanowienia o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...], postanowieniem z dnia 17 maja 2013 r., sygn. II AKo [...], oddalił wniosek obrońcy skazanych S. G. i M. H. M. o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 maja 2012 r., sygn. VII Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 30 grudnia 2011 r., sygn. akt II Ks [...].

W dniu 10 czerwca 2013 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynęła kasacja obrońcy skazanych od opisanego wyżej postanowienia o odmowie wznowienia postępowania.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono jej przyjęcia.

W zażaleniu na to zarządzenie obrońca skazanych zakwestionował zaprezentowany w zaskarżonym zarządzeniu pogląd, że strona może wnieść kasację jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego i wniósł „o zmianę, bądź uchylenie” zarządzenia, jako niezgodnego z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 519 k.p.k. jest jak dotąd interpretowany jednoznacznie w tym sensie, iż powszechnie przyjmuje się, że kasacja wnoszona przez stronę może dotyczyć wyłącznie prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, wydanego po rozpoznaniu apelacji i to wyroku, który kończy postępowanie. Tylko podmioty szczególne, wymienione w art. 521 k.p.k. mogą wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, a więc od wyroków sądu pierwszej instancji, które nie zostały zaskarżone i uprawomocniły się bez przeprowadzenia postępowania odwoławczego, a także od postanowień, które uznać można za kończące postępowanie. Strona nie może zatem wnieść kasacji od prawomocnego postanowienia nawet wówczas, gdy wydał je sąd odwoławczy i gdy kończy ono postępowanie w sprawie (zob. m. in. W. Grzeszczyk, *Kasacja w sprawach karnych*, Warszawa 2001, s. 38-39; T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania karnego oraz ustawa o świadku koronnym. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 1088; oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2010 r., III KZ 69/10, R-OSN KW 2010, poz. 1341; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2010 r., WZ 55/09, R-OSN KW 2010, poz. 15; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2007 r., IV KZ 6/07, R-OSN KW 2007, poz. 529). Skarżący nie przedstawił argumentów, które podważyłyby ten jednolity w orzecznictwie i piśmiennictwie pogląd, który zresztą wprost wynika z redakcji przepisów art. 519 k.p.k., art. 520 k.p.k. i art. 521 k.p.k. W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie uznane zostało za zasadne i należało orzec o utrzymaniu go w mocy.

Obrońca skazanych może zabiegać o wniesienie kasacji przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich i to tym podmiotom przedstawić powinien argumentację, co do opisanych w zażaleniu naruszeń prawa, do których doszło jego zdaniem w trakcie merytorycznego rozpoznania sprawy.